

SKRÝŠE NEJVYŠŠÍHO

CECIL duCILLE

(Mahomet, Illinois, USA, únor 2009)

Chvála Pánu! Zdravím vás ve jménu našeho Pána. Halelujah! Sešli jsme se tady z Boží milosti. Stojím tu z Boží milosti a jsem Bohu tolik vděčný za milost, kterou nám prokazuje. Že nám dává víc, než si zasloužíme, víc dobrotivosti a milosrdenství. Chvalte Ho! Nikdy neopomeňte Boha chválit. Chvalte Ho, když je tma, a chvalte Ho, když je světlo. Chvalte Ho, když se daří, i když se nedaří, protože s Bohem nemůže nic dopadnout špatně. On vždy přinese něco dobrého uprostřed špatných věcí a vyvede světlo zprostřed temnoty. Halelujah, halelujah!

Těšíme se na to, co dnes od Boha uslyšíme. Doufám, že se netěšíte, co uslyšíte ode mě. Já nemám sám v sobě moc, abych vám předal, co Bůh určil. Ale Bůh řekl, že dal do své církve apoštoly, proroky, evangelisty, pastýře, učitele. Když se podíváte na těchto pět prstů, toto je prorok, toto apoštol, ale prst se nemůže hýbat bez signálů a všeho toho, co jej pojí k hlavě. Když vidíte, jak se hýbe prst, není to ve skutečnosti prst, kdo hýbe, ale mozek. Bůh všemohoucí nás tím něčemu vyučuje. Jakožto chrám Ducha Božího máme celé Boží poselství zapsáno ve svém těle. Můžete sledovat svoje tělo a přesně pochopit, co Boží slovo říká. Můžete vyčíst Boha ze svého vlastního těla, protože jsme chrámem živého Boha. Jinými slovy, Ježíš Kristus se rozhodl, že se rozmnoží. Bůh rozhodl, že se Ježíš rozmnoží. Rozmnožuje se tak, že vstupuje do našich bytostí, bere vládu nad každým jedincem a chce, aby každý z nás byl jako Ježíš, aby na konci toho všeho bylo mnoho Ježíšů Kristů chodících po této zemi. Někteří věří, že budeme nahoře v nebi, ale budeme na této zemi, protože Bůh všemohoucí nejprve získá tento svět. Věřím, že oblasti hvězdných nebes naplní spravedlivými lidmi.

Zpívali jsme: „Ty jsi má skrýše.“ Proč se někdo chce schovat? Jen tehdy, když jdou věci k horšímu, potřebuje místo, kde by se skryl. Jedině tehdy se člověk opravdu potřebuje schovat. A Bůh nám říká, že žijeme v čase, kdy musíme nalézt úkryt v Bohu. Pojdme si otevřít Bibli v knize Rut, třetí kapitola, verše 8 a 9: „*A když bylo o půlnoci, ulekl se muž ten*

a zchopil se, a aj, žena leží u noh jeho. I řekl: Kdo jsi ty? A ona odpověděla: Já jsem Rut, děvka tvá. Vztáhni křídlo pláště svého na děvku svou, nebo příbuzný jsi.“ O půlnoci se Boáz vzbudil, našel u svých nohou ženu a přikryl ji svým pláštěm. To symbolizuje Ježíše Krista, jak přikrývá Mahomet, Champaign, nebo kde žijete, svým pláštěm, když přichází temnota a nebezpečí.

Na svět přichází půlnoc. Bible říká, že to bude nejtemnější hodina dějin země, která neměla ani nebude mít obdoby.¹ Jsme lidem té doby a Bůh nám říká, že potřebujeme úkryt. Úkryt musíte mít ještě předtím, než se setmí, nebo ještě více setmí. Bůh všemohoucí nám něco ukazuje, podívejte se se mnou do knihy Žalmů. Bůh nechce, abyste začali prchat do úkrytu, když uvidíte, že přichází temnota. Bůh chce, abyste tam byli dříve, než se setmí. Žalm 91: „*Ten, kdož v skrýši Nejvyššího přebývá, v stínu Všemohoucího odpočívati bude.*“ Ten, kdož přebývá – někteří volají po nových, moderních překladech Bible, ale řeknu vám – není žádný moderní překlad, který by to vystihoval tak jako ten starý. Slovo „prebývá“ neznamená jen bydlí nebo žije, znamená to nepřetržitě setrvávání na tom místě. Prebývá znamená, že tam bydlíte včera, dnes a zítra, pořád tam jste.

Ten, kdo nepřetržitě zůstává kde? Ve skrýši, na tajném místě Nejvyššího. Ten „*v stínu Všemohoucího odpočívati bude*“. Co to znamená? Budete-li přebývat, budete žít! Mluví o skrýši – kde je ta skrýše? Vrací nás to do stánku. Víte, že stánek je základem Božího slova. Musíte znát stánek, abyste znali některé podrobnosti Božího slova. Jako třeba chleby předložení. Jednou kněz vzal kadidlo – kadidlo není nic půvabného, pokropil chleby kadidlem a snědl je. Musíte rozumět různým obrazům, které Bůh do Bible vložil, abyste Božímu slovu porozuměli. Proto rozumíme, že skrýše je svatyně svatých.

Byli jsme na nádvoří. Co to znamená? To znamená, že jsme neměli Ducha svatého a nebyli jsme vedeni Duchem svatým do vyšší oblasti žití. Lidi, kteří žijí na nádvoří, poznáte. Jsou schopni měnit Boží slovo, tak aby jim vyhovovalo. Mohou hřešit, a s jejich svědomím to nepohne. Neplní sliby. Známe jednoho člověka – slíbí, že přijde zítra, ale můžete ho čekat za týden nebo vůbec ne. Nikdy nedodrží slovo. Řekne: „Přijdu zítra v devět a udělám to a to.“ Vůbec se neobjeví. Ani nezavolá – nic, žádná

---

¹ Matouš 24:21 – „Nebo bude tehdyž soužení veliké, jakéž nebylo od počátku světa až dosavad, aniž kdy potom bude.“

omluva. To znamená, že ten člověk žije na nádvoří. Zjevení Ducha Božího skrze lidskou bytost vám pomůže rozlišit, kde kdo stojí v Kristu. Když je například člověk schopen se rozzuřit a nadávat, není ve svatyni. Protože svatyně znamená svatost. Slyšel jsem, jak zpíváte: „Svatý, svatý, Ty jsi svatý a přebýváš na místě svatém...“ Jaký to má význam? Svatý znamená, že následujete vedení Ducha svatého. Takže poté, co přijmete Ducha svatého, máte odpovědnost Ho následovat. A když máte Ducha Božího a nenásledujete Ho, jste na tom mizerně.

Ptáte se, jak následovat Ducha svatého? Prostě následujte to, co máte uvnitř. Amen. Modlíte se a cítíte, že potřebujete, aby vás Bůh očistil. Poté, co Ho požádáte o očištění, cítíte, že máte jít ven. Udělejte to, Duch svatý vás vede. Něco se určitě stane. Následujte Ducha svatého. O nás, o Božím lidu, Bůh řekl: „Můj lid musí být svatý, protože já jsem svatý.“² Myslí tím: Dělá to, co vidí u Otce. Když děláte, co vám Duch svatý říká, jste svatí. Nejste svatí, protože předstíráte, že jste. Nejste svatí, protože hodně čtete Bibli. Nejste svatí, když citujete hodně Písmo. Ale jste svatí, protože chodíte v Duchu. Takže úkryt je v oblasti Ducha.

Ve stánku jsou tři oblasti Ducha. První, když jste pokřtěni vodou. Každý člověk, který přijme Ježíše, má touhu pokřtít se vodou. Je to zvláštní, Duch Boží vás pudí k vodnímu křtu. Ježíš za mnou chodil po sedm měsíců do pokoje, jak už jsem vám dříve vyprávěl, a jednoho dne, když jsem se s ním v pokoji setkal, mi řekl: „Potřebuješ být pokřtěn.“ Říkám vám, co mi řekl: „Potřebuješ být pokřtěn.“ A já? Nic jsem o křtu nevěděl, chodil jsem do baptistické církve, tak jsem se tam honem nechal pokřtít, zrovna tam měli ten víkend křest. Přiběhl jsem tam, ponořili mě, vytáhli z vody jako všechny ostatní a pak jsem se vrátil domů, abych se setkal s Ježíšem. Měl jsem zpoždění, a když jsem vtrhl do pokoje, viděl jsem Ho, jak stojí u okna zády ke mně. Začal se pomalu otáčet a mně bylo jasné, že něco není v pořádku. Říkal jsem si: Co se děje? S radostí Mu chci oznámit, že jsem Ho poslechl a nechal se pokřtít. Pohleděl na mě a řekl: „Potřebuješ být pokřtěn.“ Cože? Vždyť jsem ještě mokrý! Řekl mi: „Potřebuješ být pokřtěn.“ To mě zmátlo.

Když vás takto vyvede z míry, říká vám tím, že máte jít a vyzkoumat, v čem jste udělali chybu. A víte, na co jsem přišel? Zjistil jsem, že křest je smlouva. Jako když se dva lidé berou a učiní jeden s druhým smlouvu. Ta

---

² Leviticus 19:2 – „Mluv ke všemu množství synů Izraelských a rci jim: Svatí buďte, nebo svatý jsem, já Hospodin Bůh váš.“

smlouva zní: „Budu tě následovat skrze smrt, pohřeb a vzkříšení.“ Takový druh smlouvy s Bohem činíte, když vstupujete do vody. Fyzicky činíte to, co Mu slibujete. Takže pokud jste Mu to neslábili, ještě jste nebyli pokřtění. Jestliže jste byli pokřtění baptistickým křtem, nejste pokřtění. Pokud jste pokřtění letničním křtem, nejste pokřtění. Jste-li pokřtění katolickým nebo metodistickým křtem, nejste pokřtění. Pokřtění jste jedině tehdy, když činíte smlouvu s Bohem. Dva lidé přijdou, aby byli oddáni. Kdy myslíte, že dělají smlouvu jeden s druhým a s Bohem? Když řeknou ano? Musí to udělat předtím, než přijdou dopředu. Musí v tom mít vzájemnou shodu předtím, než přijdou dopředu. Bůh všemohoucí do nich tu shodu vložil, a to je přivedlo k oltáři. Rozumíte?

Křest je promyšlená věc, kdy vědomě vstupujete do smluvního vztahu s Bohem. Bůh má lid smlouvy, lid, který se Mu zaslíbil, je srozuměn s tím, že Ho bude následovat skrze smrt a vzkříšení. „Budu Tě následovat celý život, i kdybys mě provedl peklem.“ Je psáno: „I kdybych si ustlal v pekle, pravice Tvá mě tam doprovodí.“ (Ž 139:8-10) Kamkoli půjdu. Mám s Tebou smlouvu, že Tě budu následovat až do konce. To je křest, kterým chce, abyste byli pokřtění. Jsem si jist, že jsou zde tací, kteří zítra ráno přijdou s žádostí o křest. Protože dokud s Bohem takovou smlouvu neučiníte, nejste pokřtění. Namočení do vody není křest. Křest musí být záležitostí vnitřního člověka. Jako když dva lidé chystají svatbu. Dělají smlouvu jeden s druhým, Ježíš slyší tu smlouvu, a od té doby jsou svoji. Samozřejmě, že musí učinit zadost zákonům své země. Musí podepsat smlouvu před autoritou a svědky a tak dále. A Bůh všemohoucí svědčí v nebi. O tom mluvil apoštol Pavel, když řekl, že vaše slova a skutky vás zavazují, spojují s druhou osobou.³ Ježíš o tom mluví stejně. Křtem vstupujete do smluvního vztahu s Bohem. Patříte mezi Boží syny od chvíle, kdy smlouvu učiníte. Když učiníte smlouvu ve vodě, nepřipadá v úvahu, abyste dlouhé roky nebyli pokřtění Duchem svatým, protože ta smlouva zahrnuje Ducha svatého. Když půjdete s Bohem, dovede vás ke křtu Duchem svatým, ať o sobě tvrdíte, že jste baptista nebo něco jiného. Nehledě na to, za koho se považujete, Bůh je nad tím. Rozumíte? Někdo mi řekl: „Já jsem kvaker.“ A co má být? „*Jeden Pán, jedna víra, jeden křest.*“ (Ef 4:5) Díky Bohu, že jsem přišel k poznání pravdy. Takže křest

---

³ 1. Korintským 7:39 – „Žena přivázána jest k manželství zákonem dotud, dokudž její muž živ jest. Pakli by umřel muž její, svobodná jest; muž se vdáti, za kohož chce, toliko v Pánu.“

Duchem svatým musí následovat. Proč? Protože je Boží vůle, abyste byli svatí. A bez Ducha svatého nemůžete být svatí.

Podívejme se, co dělají religionisté. Říkají, že svaté z vás udělá, když se budete tolikrát a tolikrát denně modlit. Když budete tolikrát a tolikrát za den číst Bibli. Když se pokloníte před křížem a budete dělat spoustu dalších věcí, budete svatí. – Nesmysl. Svatí můžete být, jen když máte Ducha svatého. A když máte Ducha svatého a neposloucháte Ho, jste dvojnásobně nesvatí. Protože když vás opustí, jste mrtví. Duch svatý vás nikdy neopustí, aby se pak vracel zpět – věděli jste to? Když vás opustí, je po vás. Už nemáte nic, co by vás nabádalo. Pamatujte na spojení mezi naším duchem a svatým Duchem, to je způsob, jak se Bůh může spojit s člověkem. Tak nebe sestupuje dolů a vy se stáváte součástí nebe, přestože jste součástí světa. Ale jste i součástí nebe, protože Duch sestupuje do vašeho ducha. Jeho Duch svědčí našemu duchu, že jsme Boží synové. Cituji Písmo. (Ř 8:16) Skrze Ducha Božího jste se stali Božími syny a Duch o tom svědčí vašemu duchu. Ve svém soukromém rozhovoru s Bohem se modlíte: „Pane, Bože, sestup do mojí bytosti ...“ Duch Boží se ve vašem duchu zastaví a nepohne se ani o centimetr kupředu, když na to vaše duše není připravena. A tak vaše duše musí být obmyta krví Ježíše Krista, aby uvolnila cestu Duchu. Proč? Protože se ve vás musí zrodit Kristus.

Jan 17 říká: „Já ve vás, vy ve mně a já v Otci.“ To vás přenesse do nejvyšší Boží oblasti. Ježíš vás přenáší do nejvyšší Boží oblasti. A dokud neposloucháte Ducha svatého, nemáte Ježíše. Vezmu to odzadu – když posloucháte Ducha svatého, jak Ho posloucháte? Duch svatý mluví uvnitř. Nenaslouchejte silnému hlasu, který vám říká, co máte dělat. Když se modlíte: „Bože, Pane, udělej to a to,“ naslouchejte malému hlásku uvnitř, který vám říká: „Ano, jdi do toho, udělej to, jdi tam.“ To je Duch svatý. Čím víc budete poslouchat, tím ten hlas bude zřetelnější. Pokaždé, když Ho poslechnete, rozšíří své území, až nakonec projdete dveřmi. Dveřmi mezi nádvořím a svatyní. Ježíš řekl: „Já jsem dveře.“⁴ To znamená, kdokoli by vešel, bude spasen. Amen.

Duch svatý vás provádí dveřmi. Proč? Protože Ježíš je v Duchu svatém. Stejně jako zasadil símě do přirozeného lůna Marie, vkládá símě Krista do vašeho duchovního lůna. Vaše duchovní lůno je vaše mysl, vaše city, vůle, touhy. Do té oblasti je Kristus vsazován. A když, bratří, někdo

---

⁴ Jan 10:7 – „Tedy opět řekl jim Ježíš: Amen, amen pravím vám: Že já jsem dveře ovcí.“

neroste v Bohu, nenabývá větší zkušenosti, nestává se tišším, nestává se lepším křesťanem, něco není v pořádku. Slyšíte mě? Máte v sobě něco, co brání Duchu svatému, protože Duch svatý přichází, ať chcete, nebo ne. Pracuje ve vás, ať chcete, nebo ne, má za úkol vás tam dovést.

Už jste někdy četli Filipenským 2? Pojděme se na to podívat, ale neztraťte ten 91. žalm. „*Budiž tedy tatáž mysl při vás, jakáž byla při Kristu Ježíši.*“ Co je to za řeč? Někdo si řekne: „A jak udělám to „budiž“? „Budiž“ znamená „dopust’te“. Když říká budiž, myslí tím, „dopust’te, ať se to stane“. Amen. Jak tedy dopustíte, aby do vás vstoupila mysl Kristova? Tak, že se zbavíte přemýšlení, které v sobě máte. Amen. Když pomlouváte svého bratra či sestru, když se hněvate nebo něco jiného a dovolujete své mysli, aby o tom přemýšlela, bráníte Duchu svatému, aby vstupoval do vaší mysli. Abyste vpustili Ducha svatého do své mysli, musíte se zbavit ostatních věcí, které tam máte. Mysl je děsivé místo, jako že jsem živ. Je to práce, musíte na tom pilně pracovat, přimět svou mysl, aby nepřemýšlela tělesně. Vaše mysl musí začít přemýšlet v Božích pojmech. Zaprvé musíme začít věřit Bohu. Bůh poslal apoštoly, proroky, evangelisty, pastýře, učitele – musíte jim věřit. Ale jak poznáte, kterým máte věřit? Protože všichni jsou to lidé. Duch ve vás, amen.

Slyšeli jste, co Bůh řekl? Řekl, že kdyby to bylo možné, antikrist v církvi by oklamal i ty nejpopovolanější.⁵ Co to má znamenat? Copak by bylo možné svést i vyvolené? Na mou duši, já jsem se tolikrát nechal svést z cesty. Potkal jsem někoho a věřil jsem, že ta osoba je ryzí, a přitom to tak vůbec nebylo. Ale Duch svatý vás na té cestě někde zastaví a ze lži, které jste uvěřili, vás vysvobodí. Slyšíte mě? Takže vlastně problém nemáme – je to řešitelné. Řekl: „Dopust’te, aby tato mysl byla ve vás,“ protože mluvíte o vstoupení do svatyně svatých.

Uvědomte si, že na konci židovského roku musí jít kněz do svatyně svatých. Je to nejstrašlivější místo. Celou noc mu čtou Písma. Když usne, vzbudí ho a čtou. Čte a čte, dokud jeho mysl není naprosto obklopena a naplněna Božím slovem. Ráno jde zapálit oheň a vstoupí do svatyně svatých, aby se setkal s Bohem tváří v tvář. Přesně tam nás chce Bůh mít – to je to místo. Řeknu vám, jak nás tam dostane. Řekl, že přijde soužení,

---

⁵ Matouš 24:22-24 – „A byť nebyli ukráceni dnové ti, nebyl by spasen nižádný člověk. Ale pro vyvolené ukráceni budou dnové ti. Tehdy řekl-li by vám kdo: Aj, tutot’ jest Kristus, anebo tamto, nevěřte. Nebo povstanou falešní Kristové a falešní proroci, a činiti budou divy veliké a zázraky, tak aby v blud uvedli, (by možné bylo,) také i vyvolené.“

a první, co se stane, je, že bude rozpoutáno peklo na nádvoří, v přirozeném světě. Přirozený svět se stane neobyvatelným místem a ti, kteří mají přirozenou mysl, budou pošlapáni. Řekl, že pohané pošlapou církev na nádvoří svýma nohama.⁶ To znamená, že když nebudete dbát v tomto čase na Boha a Jeho dílo a na to, co nám říká, skončíte mezi těmi, kdo budou rozemletí na prach. Potom ti z nás, kteří obdrží vizi a uvidí, co se děje, uniknou. Kam unikneme? Unikneme do svatyně. Budeme volat k Bohu a prosit Boha o vysvobození, a Bůh nás dovede do svatyně. Ale dřív, než se tam začnete usazovat, přijde Matouš 24:15 a zjistíte, že musíte běžet znovu. Bratří se ptali Ježíše: „Jak poznáme že se ty věci stanou?“⁷ Odpověděl jim: „*Protož když uzříte ohavnost zpuštění, předpověděnou od Daniele proroka, ana stojí na místě svatém, (kdo čte, rozuměj,) tehdyž ti, kteříž by byli v Judstvu, nechť utekou k horám.*“ (Mat 24:15-16) K hoře Sión. Rozumíte? Tak se neusazujte, nezabydľujte se ve svatyni. Jinými slovy: Mám Ježíše Krista, slyším Boží hlas, a nad to není. Pokud slyšíte Boží hlas, řekne vám: „Sestro, bratře, vystup výše.“

Dám vám příklad toho, co znamená vystoupit výše. Jednou v noci jsem zápasil s čarodějem, který zahubil mnoho lidí v městečku, kde jsme byli. Přišel a vyhrožoval mi, že mě zabije. Příliš jsem si ho nevsímal, ale on svolal celé město a řekl, že brzy budou mít nového staršího, protože duCille je po smrti. Nevěřil jsem tomu. Přišel jsem večer ze shromáždění a chystal jsem se do postele. Když jsem se rozhlédl, dům byl beze stěn, jako by byl ze skla. Viděl jsem ven. Viděl jsem banánovníky, jak se ohýbají ve větru, viděl jsem, že někdo venku zapomněl kbelík na vodu. Díval jsem se na tu scénérii, pak jsem přistoupil ke zdi a prošel jsem zdí, protože tam žádná nebyla. Říkal jsem si: Bože, co to má znamenat? Bůh mi rychle odpověděl: „Chystá se na tebe útok a Bůh tě vyzdvihl z přirozené roviny. Jsi na vyšší rovině, aby ses mohl utkat s ďáblem, který přijde.“ Nevím, zda víte, bratří, že když nejste na přiměřené úrovni s daným démonem, satan vás smete. To není legrace, nebojujeme proti tělu a krvi, „*ale proti knížatstvu, proti mocnostem, proti světa pánům temnotí věku tohoto, proti duchovním zlostem, kteréž jsou vysoko.*“ (Ef 6:12) Kdybych vám řekl něco z toho, co jsme viděli, co se stalo skrze čarodějnictví

---

⁶ Zjevení 11:2 – „Ale síň, kteráž vně jest, vyvrz ven, a neměř jí. Neboť jest dána pohanům, a budouť tlačiti město svaté za čtyřidceti a dva měsíce.“

⁷ Matouš 24:3 – „A když se posadil na hoře Olivetské, přistoupili k němu učedníci jeho soukromí, řkouce: Pověz nám, kdy to bude, a která znamení budou příchodu tvého a skonání světa?“

a démonické moci, byli byste šokováni a nejspíš byste mi nevěřili. Působí stejné množství zázraků jako my v Kristově evangeliu. Nicméně, nyní jsem si jasně uvědomoval, že se schyluje k bitvě. A tak jsem čekal, až ten ďábel přijde. Vtom jsem tu věc uviděl. Říkám věc, protože měl postavu člověka, ale groteskní obličej. Přišel, čmuchal jako zvíře, když se snaží zachytit pach kořisti. Udělal jsem první chybný krok. Když jste v bitvě s ďáblem, v první řadě se musíte přikrýt krví Ježíše Krista. Slyšíte mě? Udělal jsem chybu. Takové chyby se vám přihodí, když si myslíte, že jste plní moci a že máte Boha. Přesně to se mi stalo. Učinil jsem tolik zázraků, tolik jsem toho už viděl – zničím tohoto ďábla stejně jako všechny předtím. Mýlil jsem se. Místo abych se přikryl krví Ježíše Krista, na démona jsem zavolal. Otočil se – asi vás nikdy nikoho nenapadl lev, ale ta věc byla tak hbitá. Jako záblesk světla se na mě vrhla a porazila mě, přimáčkla na postel. Skočila na mě a držela mě. Těžký jazyk, těžké ruce, nemohl jsem ani mluvit. Démonické mocnosti mě držely. Samozřejmě sebou v takové situaci začnete zmítat, bojovat. Zapomenete na všechny své zbraně. Ale Ježíš přišel, skočil do postele vedle mě, a když jsem se Mu podíval do očí, dotkl se mě a řekl mi: „Zklidni se. To není přirozený boj, to je duchovní zápas.“ Konec příběhu je vám jasný.

Říkal jsem vám to proto, abyste věděli, že jsou v Bohu různé úrovně. A že se můžete pozdvihnout do určité úrovně, byť třeba na okamžik, pro určitou bitvu, a pak se vrátit. Musíte si ale uvědomit, že Bůh chce, abychom žili na vyšší úrovni. Když budete pomlouvát svého bližního, když budete o lidech zle přemýšlet a dělat podobné věci, snižujete svou moc k nule. Ďábel přijde a rozcupuje vás na kusy.

Takže ten, kdo přebývá v skrýši Nejvyššího. Přečtěme si ještě jednou 15. verš z Matouše 24: „*Protož když uzříte ohavnost zpuštění, předpověděnou od Daniele proroka, ana stojí na místě svatém, (kdo čte, rozuměj,)...*“ Ohavnost, která přinese na svět zpustošení, je hřích, který je projevem ďábla v církvi. Řeknu vám, oč jde, píše se o tom jako o duchu antikrista. Co je duch antikrista? To je duch, který obchází a říká: „Já jsem křesťan.“ Amen? Nevím, jestli to mám říkat – jistí naši politici o sobě tvrdí, že jsou křesťané, jen aby získali hlasy. A někteří hloupí křesťané je volí. Nejsou o nic víc křesťané než měsíčňané. Nejsou křesťané, ale říkají to, aby získali hlasy. Jdou do kostela a dělají všechno možné. Jako třeba „pan Spravedlivý“, který zlořečí a říká, že je křesťan – to je antikrist. Tento duch antikrista přichází do naší církve. Ježíš to řekl o církvi svatyně a tam jsme. Do církve, která má Ducha svatého, přichází

duch antikrista. Bůh říká, že když přijde duch antikrista, je čas odejít. Mluvím o oblasti moci. Oblasti Boha, energie, života. Doslova se musíme dostat výše. Ti v Judeji – znamená to ti na nižší rovině, v nížině, utečte na hory. Tehdy Bůh chce, abyste vstoupili na horu Sión. Amen.

Myslete na to, že dnes bude čas na otázky. Doufám, že je máte připravené. Chtěl jsem vám jen dát tento základ. Takže Bůh říká, že je čas na to, abychom vstoupili do svatyně svatých, protože nás ve svatyni svatých čeká práce. Podívejte se do verše 23 a 24: *„Tehdy řekl-li by vám kdo: Aj, tutoť jest Kristus, anebo tamto, nevěřte. Nebo povstanou falešní Kristové a falešní proroci, a činiti budou divy veliké a zázraky, tak aby v blud uvedli, (by možné bylo,) také i vyvolené.“* Vidíte, tady se mluví o tom, co se děje v naší církvi, o oblasti, v níž jsme a fungujeme, v naší oblasti moci a zbožnosti. A předtím ve 22. verši je psáno: *„A byť nebyli ukráceni dnové ti, nebyl by spasen nižádný člověk. Ale pro vyvolené ukrácení budou dnové ti.“* To znamená, že jsou lidé, kteří d'áblu zabrání zničit Boží svět.

Bůh má svůj lid, a chcete-li být součástí toho lidu, začněte s očistou své mysli. Začněte čistit své skutky. Začněte čistit své city. Máte-li hněv, čiňte pokání, začněte dnes večer půst. Máte-li hněv, zahajte půst, protože to znamená, že d'ábel má přístup do vaší svatyně. Hněv, roztrpčenost... – musíme se dostat na úroveň, kde nad tím zvítězíme. Hněváte-li se, je čas se začít modlit. Není čas začít umdlévat, není čas to vzdát, je čas se začít modlit, protože Bůh vás z toho hněvu vysvobodí, stejně jako vysvobodil mě. Amen. Vysvobodí i vás. Nemůžete mít horší hněv, než jsem měl já. Můj hněv hraničil s šílenstvím, protože jsem vůbec nevěděl, co dělám, když jsem se dostal do varu. A tak Bůh přišel a vyřídil toho d'ábla. A vězte, že vždycky, když z vás Bůh vyžene d'ábla, zůstává prázdné místo. Když máte hněv, znamená to, že d'ábel zaujímá, okupuje určité místo ve vaší bytosti, které náleží Bohu. Když se toho d'ábla zbavíte, Bůh vlije dovnitř na to místo svou energii, a stejně jako jste předtím měli hněv, začnete mít Boha. Amen. Halelujah.

Chtěl bych, abyste porozuměli, že Bůh všemohoucí nyní dělá něco, co nikdy předtím nečinil. Tvoří lidi, kteří musí zastavit d'ábla. Věříte tomu? Řekl: *„Nebo již tajemství nepravosti působí, toliko až by ten, jenž jej zdržuje nyní, z prostředku byl vyvržen.“* (2Tes 2:7) Tehdy je čas, abyste utekli ze svatyně do svatyně svatých. Jako kněz, který jednou ročně vstupoval do svatyně svatých. Vstupte do Ducha a nikdy nevycházejte. Chvála Pánu. Ten, kdo přebývá ve skrýši Nejvyššího, jinými slovy ten,

kdo nepřetržitě žije v Duchu, bude mít místo k přebývání a ochranu všemohoucího Boha. Potřebujeme ochranu. Až lidé začnou na zemi běsnit, budeme potřebovat ochranu. Nejsem prorok, ale jedno vám mohu říct: Věřím, že toto je čas, o němž Bůh mluví, že se národy shromáždí proti Izraeli. Kdy Izrael projde velikým třesením, že i ryby v moři se budou trást. Co si myslíte, že to je? Myslím, že vím, co to je. Sám Bůh všemohoucí bude muset bojovat, aby ochránil Izrael, a Amerika bude napadena. Města na celém pobřeží od New Yorku až po Miami, Chicago, Seattle na západním pobřeží. Všechna tato města budou zničena atomovými zbraněmi. Chápete? Přijel jsem, abych vám to řekl na rovinu. Je mi jedno, jestli mě označíte za falešného proroka, nebo ne. Protože já nejsem prorok. Chtěl jsem vám říct, co jsem viděl a slyšel, a pokud jsem viděl a slyšel špatně, pak musím být napraven. Ale vězte, že to, co vám říkám a co mi Bůh řekl, se jistě naplní. Věřím, že toto je možná poslední příležitost, kdy jsem mohl přijet a říct vám to. Chci, abyste tomu začali věřit, protože vy se skutečně musíte ptát Boha. Vy byste o tom měli kázat mně, vy byste měli říkat: „Bůh mi řekl to a to.“ Boží lid musí s Bohem mluvit. Amen.

Jestliže tedy zní hlas... Je psáno: „*O půlnoci pak stal se křik: Aj, Ženich jde...*“ (Mat 25:6) Bratří, cožpak nerozumíte, že ženich přichází do vašeho chrámu, a ne do světa, kde Ho všichni spatří? Nejprve přichází do chrámu. Znamení Syna člověka je to, že Tělo Kristovo bude zjevovat Krista na zemi. To je znamení příchodu Syna člověka, tehdy se zjeví. Bůh se nám snaží říct, že jsme předvoj, že jsme lidem v přední linii a že jsme tou částí Boha, která bude mít díl na prvním vzkříšení. Amen? Máte první vzkříšení, a protože máte první vzkříšení, jste na frontě. Bůh říká, že si vybírá lidi, a vy chcete vědět: „Patřím mezi ně? Jsem jedním z nich?“ Skutečnost, že věříte tomu, co bylo řečeno, vás činí jedním z nich. Když Petr vyznal: „*Ty jsi Kristus, syn Boha živého,*“ Ježíš mu řekl: „To ti nezjevilo tělo a krev.“⁸ Tělo a krev vám to nezjevilo, ale byl to můj Otec, který vám to zjevil. Takže Otec k vám mluví. Můžete to pominout, neslyšet, když chcete, můžete na to nedbat a odejít na nádvoří a nechat se společně s nimi sprovodit ze světa. Pamatujete, co se přihodilo těm pannám? (Mat 25:1-12) Bible mi říká, že slovo panna znamená křesťany, kteří jsou čistí. Byli připraveni, byli v nevěstině komnatě a čekali na ženicha. Ale měli potíže, měli jednu chybu. Když vám řeknu, co to bylo za

---

⁸ Matouš 16:17 – „A odpovídaje Ježíš, řekl mu: Blahoslavený jsi Šimone, synu Jonášův; nebo tělo a krev nezjevilo tobě toho, ale Otec můj, kterýž jest v nebesích.“

chybu, budete si to pamatovat. Měli Ducha Božího ve svém duchu, ale neměli Ducha Božího ve svých duších. Duch Boží nebyl v jejich myslích, nemohli zjevovat Boží slávu. Bůh řekl, že máme zjevovat Jeho slávu. Nemohli zjevovat Boží slávu, protože měli olej ve svém duchu, a ne v duši.

Duch Boží přichází do vašeho ducha, když jste křtěni Duchem svatým, protože chce vstoupit do vaší duše. Když mu nedovolíte, aby do vaší duše vstoupil, což je přirozené každodenní nastavení vaší osobnosti, maříte Boží záměr. Říkám, že je hodina, kdy Bůh mluví ke svému lidu: „Vyjděte zprostřed něho, oddělte se, nedotýkejte se nečistého.“⁹ Řekl: „Padl Babylon!“¹⁰ Babylon padl, protože se stal domovem každého démona a ďábla. Dnes přijdete do církve... Zítra je církevní den, zítra je církevní den určený papežem. Mysleli jste si, že neděle je svatý den? Ne, to tak určil papež. Papež zvolil neděli. Zítra navštivte některé z těch míst a řekněte mi, jestli tam vidíte Ježíše, jestli tam vnímáte Boží jednání v Duchu. Přišli jste dnes večer sem a cítili jste přítomnost Ducha Božího. Mohlo by to být ve větší míře ☺, ale je tady. Víte, co tím myslím. Byl tady, ale tam na těch místech Duch Boží není. Amen.

Pokračujeme tedy, abychom došli do svatyně svatých. Teď si vytáhněte své otázky. Byl bych rád, kdybyste se mě na ty věci ptali. Ptejte se, jsem přesvědčen, že neumím zodpovědět všechny vaše otázky, ale věřím, že když se zeptáte, Duch Boží mi dá odpověď. Amen? Mluvím o daru Ducha, ne o nějaké svatosti člověka. Jste synové? Začněte tedy rozlišovat mezi člověkem a darem. Dva různí lidé. Viděl jsem člověka se spoustou falešných učení. Hromady falešných učení, ne příliš pevný křesťan, ale měl dar, a já jsem viděl, jak ten dar funguje. Takže to muselo být z Boha. Někdo mi řekl: „To musel být ďábel, kdo toho člověka uzdravil.“ V žádném případě. Ďábel nikoho neuzdravil, ale zafungoval ten dar. Tak i já mluvím o daru – když se mě zeptáte, Pán na otázku odpoví a já vám dám odpověď. Pokud ne, nemám nic. Teď máte slovo vy.

---

⁹ Zjevení 18:4 – „I slyšel jsem jiný hlas s nebe, řkocí: Vyjděte z něho, lide můj, abyste se nepřiúčastňovali hříchům jeho a abyste nepřijali z jeho ran.“

¹⁰ Zjevení 18:2 – „I zkríkl silně hlasem velikým, řka: Padl, padl Babylon ten veliký, a učiněn jest příbytkem ďáblů, a stráží každého ducha nečistého, a stráží všelikého ptactva nečistého a ohyzdného.“

OTÁZKY A ODPOVĚDI

OTÁZKA: Bratře duCille, mluvil jsi o krvi pro duši. Jak se krev dostane do duše?

ODPOVĚĎ: Krev do duše? Natáhni se trochu výše, chyt' se víry, a jakmile uvěříš, získáš schopnost stáhnout dolů tu krev. Chápeš? „*Víra pak jest nadějných věcí podstata, a důvod neviditelných.*“ (Žid 11:1) Takže vírou, tím, že budeš věřit, získáš tu krev.

OTÁZKA: Dobře, a co hněv? Mám hněv, chci, aby Bůh jednal s mým hněvem. Jak se mám zbavit svého hněvu?

ODPOVĚĎ: Chápu, jsem člověk jako ty. Nemohl jsem se toho zbavit. Zlobil jsem se na sebe, že se nedokážu zbavit svého hněvu. Myslel jsem si, že už jsem se svého hněvu zbavil, a jednoho dne se to zas projevilo. A tak jsem řekl: „Bože, nebudu jíst, dokud ode mě tuhle věc nevezmeš. Raději umřu.“ Jinými slovy, dal jsem Bohu výzvu. Ale nedělej to, pokud nemáš Božího Ducha.

Začal jsem se postit, nejedl jsem ani nepil a uprostřed půstu jsem dostal zápal plic. Začal jsem zvracet krev a říkal jsem: „Bože, teď máš šanci mě zabít. Zabij mě, protože já s tímhle hněvem už dál nechci žít.“ Rozumíš? A když uplynulo čtyřicet dní, Bůh za mnou přišel a řekl: „Zvítězil jsi.“ Ale hádej, co se stalo. Byl jsem tak zesláblý, že jsem ani nemohl vstát z postele. Ztrácel jsem se, byl jsem v hrozném stavu. Bůh poslal mého bratra. Byl jsem na jednom kopci, když jsem se postil, bylo to vysoko v horách, nedalo se tam snadno dostat. Najednou vešel po těch čtyřiceti dnech do dveří můj bratr. Stál tam se sklenicí oleje z tresčích jater a řekl: „Bůh mi řekl, abych ti přinesl tohle, nemohl jsem tě najít.“ Hledal mě, dokud mě v těch horách nenašel, a dal mi to. To byla moje první potrava.

Když jsem to snědl, mohl jsem vstát z postele, a hněv byl pryč. Ale já jsem nevěděl, jestli jsem o něj přišel, nebo ne, nevěděl jsem to. Víte, co Bůh udělal? Poslal jednoho člověka, aby mě zmlátil. Tenkrát jsem byl rváč, bavilo mě rvát se. Bůh poslal chlápka, aby mě praštil. Začal do mě mydlit a já říkám: „Ježíši, nedopust', abych ho praštil.“ Nenacházel jsem v sobě hněv. Od toho dne vím, že jsem byl vysvobozen. Halelujah. Protože když se vyřádil, místo abych se rozzuřil, začal jsem se smát na celé kolo. Konečně jsem byl svobodný od toho démona. Byl to démon, kterého měl i můj otec, měli jsme ho v rodině. Byli jsme tím věhlasní,

každého ve městě jsme zmlátili, sedm bratrů nás bylo. Byli jsme na sebe pyšní. Chvála buď všemohoucímu Bohu, že jsem se toho zbavil.

Posti se a modli, dokud tě Bůh nevysvobodí. Když se rozhodneš, že s tou věcí už dál nebudeš žít, s tím d'áblem, On ho z tebe vyžene. Předpokládám, že tato odpověď může pomoci i dalším lidem. Ježíš řekl: „*Toto pak pokolení nevychází, jediné skrze modlitbu a půst.*“ (Mat 17:21) Pokud má ve vás d'ábel pevnost, Bůh chce, abyste se pokořili v modlitbě a půstu, dokud nebudete vysvobozeni. Halelujah. Amen.

OTÁZKA: Mám otázku ohledně křtu. Mluvil jsi o tom, že křest je smlouva, že říkáme Pánu, že Ho budeme následovat skrze smrt, hrob a vzkříšení. Myslím, že jsem nikdy moc nemyslela na ten pohřeb – o co jde. Znamená to, že zůstaneme sami sobě mrtví?

ODPOVĚĎ: Když kopnete do mrtvoly, ani se nehne. Jeden můj přítel káže jako anděl, když ho uslyšíte, musíte prostě poslouchat. Ale měl v sobě hněv, než byl spasen, a myslel si, že když je teď spasen, je z toho vysvobozen. Ale někdo ho přišel prozkoušet. Přišel chlápek a zprava mu jednu vrazil. On se otočil doleva a vrhnul se na něj. Lidé viděli, jak dává na frak tomu statnému zápasníkovi, zatočil s ním a nakopl ho, úplně nad sebou ztratil vládu. Rozkopál by ho na kusy, lidé museli přiběhnout a toho člověka před ním zachránit. Tak to prostě je, musíme si být jisti. Bůh tě prozkouší, až skončíš půst. A pokud jsi nebyla očištěna, raději začni další půst, dokud nebudeš čistá. Ale buď odhodlaná, jakmile se do toho s Bohem jednou pustíš, jsi mrtvola. Nedovol těm duchům, aby tě vzkřísili. Halelujah.

OTÁZKA: Říkal jsi, že člověk může zabránit Duchu svatému, aby přišel do jeho duše. Jak člověk prochází procesem otevírání duše, kdy se Duch svatý dostává z jeho ducha do duše?

ODPOVĚĎ: Chvála Pánu. Když jsi mluvil, přišel mi verš: „*Pozdvihnětež, ó brány, svrchků svých, pozdvihnětež se vrata věčná, aby vjíti mohl Král slávy.*“ (Ž 24:7) Je to o tom, že i když začnete zpívat, začínáte se dívat do nebe, začínáte chválit Boha, otevíráte se. A když se otevíráte, On přichází. Jediné, co je třeba se naučit, je, jak otevřít svou duši. Když ke mně přichází skrze hudbu, začínám poslouchat hudbu, začnu zpívat, a Duch Boží přijde do mojí duše. Amen. Jako když sem přijdu kázat. Nevím, co budu říkat, prostě se otevřu Bohu a Duch Boží přijde. Je to třeba cvičit, získat v tom praxi. Začněte se otvírat Bohu, procvičujte to. Amen.

OTÁZKA: Bratře, mohl bys mi vysvětlit to o pannách a o křesťanech? Říkal jsi, že panny jsou křesťané a že ty panny neměly ducha Božího ve svých myslích, duších. Jak je možné mít Ducha Božího a nevpustit Ho do duše?

ODPOVĚĎ: Když půjdeš k letničním, tak zjistíš, že spoustu lidí přijalo Ducha svatého, a přitom si dělají své vlastní věci. Založili si církev, zbohatli, mají se úžasně, jenom neposlouchají Boha. Otočili se k Duchu svatému zády. Duch Boží vás chce proniknout, chce vás vést, chce skrze vás vysvobodit svět, ale vy si chcete dělat své vlastní věci. Když člověk jde, založí církev, dá si do názvu své jméno, zvolí biskupy atd., neposlouchá Ducha svatého. Celá církev spěje do této oblasti. Ptáš se, jak se to může stát? Jdi se podívat v neděli ráno do jedné z těch církví, a uvidíš sám, jak se to děje. Amen.

OTÁZKA: Ve své knize píšeš o pěti tyčích ve stánku, chtěl bych se zeptat na tu část, kde píšeš, že jsou služebnosti se stejným názvem jako je dar Ducha, ale služebnosti jsou něco jiného než dary. A pak říkáš, že dary jsou projevem Ducha svatého ve věřících, které Bůh dává, jak sám uzná za vhodné. Můžeš to vysvětlit?

ODPOVĚĎ: Nikdo z nás není dokonalý, a kdyby Bůh čekal, že vám dá dar, až budete dokonalí, nebyly by mezi námi žádné dary. A tak Bůh dal dary mezi lidi a ty dary vás mají vést do Krista. Ale lidé používají ty dary a berou je jako důkaz vlastní spravedlnosti. Člověk má dar, uzdravuje lidi a myslí si, že dar v něm funguje díky jeho spravedlivosti, a přitom je to dar od Boha. Ten dar není jeho, je pro církev. To je ten problém.

OTÁZKA: To znamená, že církev je mimo a musí se napravit. Ale není to, co říkáš, trochu nedostižné?

ODPOVĚĎ: Ne, ne, Bůh řekl: „Vyjděte z něho.“¹¹ To je první věc, kterou je třeba udělat. Chceš uctívat Boha? Odejdi odtamtud a začni Boha uctívat. Bůh dovede další lidi a budete Ho uctívat společně. Amen.

Halelujah. Bůh vám požehnej.

---

¹¹ Izaiáš 52:11 – „Odejďte, odejděte, vyjděte z Babylona, nečistého se nedotýkejte; vyjděte z prostředku jeho, očistěte se vy, kteříž nosíte nádoby Hospodinovo.“